

PRAG-resa 1999

Semesterminnen ur huvudet på en biker

PRAGRESA den 28/6 - 8/7 1999

Deltagare:

- Kjell Landegren Honda 650
- Mattias Landegren bakpå
- Bo Eriksson Suzuki Intruder 1400
- Johan Eriksson bakpå
- Tommy Landegren Honda 650
- Hemming Pettersson Honda CBX 1000

Avfärd:	Från båtskjulet vid Klarälven måndagen den 28/6 1999. Hemming hämtade grönt kort på försäkringskassan eftersom han inte hade bestämt att följa med förrän i går kväll.
Etapp 1:	Måndagen den 28/6 från Skoghall till Nivå camping strax söder om Helsingör i Danmark, i stort sett regn hela vägen och inget duggregn heller utan riktigt spöregn. Tank- och p-stopp i <ul style="list-style-type: none"> Brålanda Trollhättan Lilla Edet Varberg Åsknedslag ?? (i kraftledning) Helsingborg Färja till Helsingör (285 kronor) Vi tog motorvägen mot Köpenhamn/Rödby, stannade efter ca 3 mil och Hemming frågade efter camping vid ett rastställe. Vi fick köra tillbaka ca 1 mil, sedan till höger från motorvägen till Nivå vid Öresund där det fanns campinghytter och pils samt röd pölse. Fortfarande var det blött och lerigt utanför hytterna fast det hade slutat regna. På tisdag morgon ringde Hemming till jobbet för att kolla att allt var OK samt lämnade tidrapporten på telefon. Som tur var gick det bra, annars hade han varit tvungen att återvända härifrån.
Etapp 2:	Tisdagen den 29/6 från Nivå till Lubeck. Upp på motorvägen igen mot Rödby. I höjd med Saksköbing

fick Tommy akut soppabrist och svängde av vid första bästa (mot Saksköping) Emellertid hittade vi ingen soppa förrän både Bosse och Tommy fått stopp. Hemming (som är en hävert på danska) remmade in på den lokale KRO. Där satt 2 st gode landmän och spiste pillede rejer med schnaps. Dom upplyste om att ifall vi hade kört ytterligare ca en kilometer på den väg som Tommy först tog hade vi varit inne i Saksköping. Som tur var hade Tommy med en tom saftdunk, Kjell och Hemming körde till Shell i Saksköping och fyllde på soppa. Det var lite dåligt handtag på saftburken, så Mattias åkte med Hemming och dunken tillbaka till KRO'en där Tommy och Bosse väntade på soppa.

När nu alla hade tankat drog vi vidare mot Rödbby.

Där fick vi vänta knappt en kvart så var det avgång mot Puttgarden

Den färjan tar ca 45 minuter, sen var det Autobahn mot Lubeck.

Vid första tankningen i Tyskland fick vi veta att det bara finns blyfri bensin i hela Tyskland. Hemming, som inte gärna kör blyfritt med tanke på sina 24 ventiler, fick köpa en flaska blytillsats som skulle räcka till 250 liter, det finns kvar i den ännu.

Lubeck var det inget problem att hitta, men nån camping - nä! Efter ca 2 timmars snurrande på kullerstengator stannade vi vid en mack och Hemming (som är en hävert på Tyska) köpte en Stadtplan och lyckades även få anvisning på tyska till var vi kunde finna en camping. Tja, sen var det inte, fränsett en smärre felkörning, något problem att hitta.

Och si - till vår stora förvåning var det precis samma camping som vi hade bott på förra gången (1994), fast nu kom vi från andra hållet till campingen.

Från campingen tog vi bussen in till stan och efter lite fotvandring upptäckte vi att vi var hungriga.

Vi stannade till vid en restaurang med uteservering vid floden Elbe, men när det strax började regna så gick vi inomhus. Tommy och Hemming beställde mat, medan Bosse och Kjell satte sig i pilsnerbaren.

Källarmästaren, som var en skäggprydd herre med skjortan hängande utanför hade mycket att stå i och sprang fram och tillbaka som ett skollat troll. Det dröjde och dröjde, men till slut fick Hemming honom inom hörhåll och ropade "Herr Ober !!", varvid han faktiskt tvärnitade och sa nåt om kommer strax eller så. Kjell och Bosse som satt i baren såg hur han skällde på den stackars kinesiske kocken, varvid denne helt tvärt stängde dörren till köket.

Han blev nog sur och vad han muttrade för sig själv därinne hade vi säkert inte förstått iallafall.

Till slut fick vi vårt käk och därefter tog vi bussen tillbaka till campingen efter ett pilsnerstopp på nån sorts fast-food-pizzeria för vidmakthållande av vätskebalansen

Etapp 3:

Onsdagen den 30/6 från Lubeck till Leipzig

Ja, det var bara att köra och tanka och köra och tanka. Vägarna är väl inte helt färdigbyggda i östra Tyskland ännu, men avsevärt bättre nu än 1994. Knappast någon "umleitung" kvar.

Vis av tidigare lokal sightseeing på kullerstenar i Lubeck köpte vi på en mack strax utanför Leipzig (rackarns, här regnade det igen!) en Stadtplan och letade efter symboler för hotell, camping och hytter. Avfart 21 verkade bra så vi drog iväg och hamnade i en by mitt ute i mörkaste sönderbombade östtyskland.

Hemming (som är en häävert på Tyska) klev in på ett lokalt pang och frågade efter "zimmer frei". Där var "alles bezetst", det fanns visserligen ett hotell längre bort, men det trodde dom var för dyrt för oss.

Men vad gör man - det är sent och man måste ju sova. Det kostade 125 D-mark per dubbelrum och dom tog VISA-kort. Hotellet hette Seerose som vi raskt översatte till Näckrosen för att få lite hemkänsla.

Hela place't var nybyggt liksom radhusen runtom. Vi lyckades få både pilsner och sova ändå. Vad jag förstod på den blonda tjejen i baren så var hennes högsta önskan att komma därifrån.

Etapp 4:

Torsdagen den 1/7 från Leipzig till Prag

Ja, nu börjar den exotiska delen av resan, åtminstone för dom som inte varit hit förut (Bosse och Johan).

Vi passerade Dresden utan att stanna och efter det så kände jag igen den MC-Donalds restaurang där vi förra gången träffade på Heinz Riedel. Det var han som guidade oss tillbaka till campingen nere i dalen förra gången och beundrade min "ölkuhler".

Men Tommy körde bara förbi nu, kanske såg han inte Donalds eller så hade han brådis till gränsen.

(Efter soppatorsken i Danmark fick Tommy köra först, han hade den minsta tanken)

Hettan i Dresden började avta lite när vi körde uppåt. bergen, man kör nämligen över Erzgebirge mellan Dresden och Prag. Vi kom i bilfilen mot gränsen och det var nog tur - Långtradare stod och väntade i en kanske en mil lång kö. Det tog kanske en halvtimme i bilkö att komma fram till tullen. Tullen ligger precis på den högsta platsen på berget så härefter gick det bara utför.

Tommy visade pass och blåste över utan problem, men när Bosse kom fram flög fan i polisen. Han pekade som en vansinnig på STOP-skylden och sprang in efter en kollega. Vad det var för problem är fortfarande oklart, om det var decibellen på Intrudern eller långgaffeln som kom över vita linjen vet vi inte. Så när Hemming och Kjell kom till stoppet smög de bara försiktigt fram och såg så snälla ut som möjligt.

Strax efter tullen stannade vi för att växla. Man fick ca 1700 Tjeckiska koronas för 100 D-mark. Därefter började färden genom Böhmen ner mot PRAG. Inom snart upptäckte vi vad som menas med "musikant" och G-string. Det stod tjejer vid varje fik och rastplats för att ragga kunder. Troligtvis var det lastbilsekipagen man satsade på men dom verkade inte ointresserade av knuttar heller.

Jaja, hej å hå, nu skulle vi ägna oss åt kulturen en stund. Det är ruskigt hur människorna kan göra mot varandra. Tommy hittade rätt till Theresienstadt trots att det tjeckiska vägverket byggt en motorväg direkt till Prag. Förra gången gick nämligen vägen till Prag via Theresien.

Theresienstadt, ett av nazisternas koncentrations- och utrotningsläger för judar är fortfarande 55 år senare en ruskig upplevelse och ett vittnesbörd för eventuella tvivlare om hur det gick till.

Åk dit och titta själv.

Vidare mot Prag, vi hade på tips av Björn Andersson tänkt hyra in oss på båten Albatross som sedan länge ligger förankrad i floden Moldau som rinner genom Prag. Där var det tyvärr fullt, så efter att Kjell och Mattias konstaterat detta gick Hemming (som är en hävert på hotellengelska) in och fick tips om att det fanns en turistrumsförmedling i närheten av järnvägsstationen.

Eftersom vi hade varit i Prag tidigare hade vi ett litet hum om var järnvägsstationen kunde ligga så efter att ha kollat kartan (som vi påpassligt hade expropierat på Albatross) drog vi iväg och fann den ganska raskt. Likaså hade vi tur att hitta turistförmedlingen, fast den utifrån såg ut som Hultsfredsfestivalens kansli.

Där fick vi superb hjälp av en tjej som ringde ett samtal och 10 minuter senare kom en kille i en rostig Passat och hämtade oss.

"Häng på bara" sa han, vilket vi gjorde. Han körde som en biltjuv genom Prag och jag vet inte hur många rödljus vi fick köra mot för att hänga med (fråga Kjell som låg sist).

Som vi senare fick lära hade det nog inte hänt nåt annat än att vi hade blivit av med 1000 koronas (250 SEK) ifall vi hade åkt fast.

Efter ett tag började vi känna igen oss - vi passerade spårvägshållplatsen "Sokol Troja", som var vägen till campingen med slakteriavfallen som vi bodde på för 5 år sedan. Lite längre upp i backen längs spårvägen var vi framme. Ett rappat tvåvåningshus under renovering.

Vår värd var verkligen mån om oss, han berättade hur spårvagnen till centrum gick, att det var billigare att kaka här i förorten Troja, vilka öppettider som pilsnerbutiken hade samt att vi inte skulle ha plånboken med oss när vi gick ut.

Mandomsprovet fick Kjell och Hemming som frivilligt gick ut och köpte pilsner i 30 graders värme iförda skinnkläder. Det

var tur att kläderna fick torka i 2 dagar.
Naturligtvis åkte vi en sväng in till centrum redan första kvällen, Johan och Mattias ville gå runt själv. Vi fick sedan höra att dom hade blivit erbjudna att köpa knark, men avböjt förstås. Till oss äldre var det ingen som ville sälja nåt, det syntes väl på vår mondäna stil att det inte var någon ide'.
Fredagen den 2/7
Dagen därpå åkte vi åter in till centrum för att uppleva kulturen i dagsljus. Köpte lite souvenirer, såg på det berömda klockspelet i kyrktornet på torget i Prag. Där köpte vi den dyraste pilsnern som fanns, den kostade 80 koronas, dvs ca 20 svenska kronor.
Mattias såg glad ut när han kom ut från banken. Mattias (som är en hävert på Pite-mål) hade nästan fått ihop det med ett par tjejer från Sundsvall i banken.
Bosse, Johan och Mattias var uppe i Kruttornet, vi andra hade varit där förut så vi inspekterade kommunalkontoret som påminde om ett operahus. Något för Hammarö kommun att ta efter.?
Vi tog en pilsner på en uteservering utanför Islands Ambassad och inspekterade en Tatrakort som stod strax bredvid samt besökte en tortyrutställning med många fiiffiga medeltida avrättnings- och pinoinstrument, varav garrottering sades vara ett av dom humanare. Det var förstås inkquisitionen, dvs religiös fanatism som varit den största inspirationskällan till att pina ihjäl folk.
Karlsbron, uppkallad efter Carolus IV, konung av Böhmen (1346- 1378), krönt till tysk-romersk kejsare 1355, var ett givet turistmål med musikanter (riktiga alltså) och månglare. Flickor i Karl-Alfred kostym försökte sälja på oss en båttur på floden, men istället fann vi en uteservering med skugga där vi tog oss en svalkande pilsner.
Vi hade bestämt med Johan och Mattias att vi skulle träffas vid Karlsbrons ena ände klockan 16.00 precis. Eftersom vi kom lite senare än kl 4 fick vi klagomål för förseningen, men det var ju dom som skulle vara där precis klockan 16. Därefter tog vi spårvagnen hem till Troja.
Efter någon timmes vila följde vi värdens råd och intog en bättre middag på en lokal krog. Johan fick en åthutning på tyska av servitören för att han inte åt upp salladen.
"Junge, das ist notwendige vitaminen!"
Sedan åkte vi åter in till centrum, men vad vi gjorde då kommer jag tamig bövelen inte ihåg.

Etapp 5:

Lördagen den 3/7 från Prag till Pilsen
Packat och klart - vi kom iväg ca halv elva, men eftersom det inte var någon lång etapp (ca 12 mil) så hade vi gott om tid ändå.
Temperaturen avlästes på en skylt vid autobahn: 34 grader i luften och 49 på asfalten.

Vid ankomsten till Pilsen körde vi in på stora torget (kyrkan stod mitt i byn som sig bör). Den första parkeringsplatsen blev vi bortmotade från av polisen eftersom det pågick ett bröllop och dom hade väl bokat platserna, men någon passade på att fråga efter turistbyrån, varvid han pekade tvärs över gatan - 10 meter bort!

Vi parkerade istället på andra kanten av torget, Tommy och Hemming satte sig i skuggan av katedralen och väntade medan Kjell, Mattias, Bosse och Johan gick in på turistbyrån. Vem det var som förde talan vet jag inte, kanske var det Mattias (som blivit en hävert på tjeckiska), men om en stund kom dom ut och meddelade att dom fixat ett hotell. Det var bara ett problem sa Kjell - "det låg centralt". Jovisst, med tanke på allt spårvägsresande i Prag var det välkommet, fast Kjell såg mycket spjuveraktig ut.

Vi hittade hotellet och ställde cyklarna precis framför entre'n. Där stod dom sedan i 2 dagar utan minsta problem.

Vi plockade av alla grejor på cyklarna och installerade oss i rummen. Det var skönt att få byta om till T-shirt och shorts i stället för skinnställ, stövlar och hjälm (med tanke på 34 grader celsius i skuggan).

Efter en liten stund kom Kjell in på rummet till mig och Tommy: "titta ut genom fönstret" sa han. Jajamän, tvärs över gatan stod 6 st galanta damer i en inbjudande uppställning.

Det var nämligen såhär att Kjell efter att ha packat upp skulle kolla hojarna och när han stack ut skallen genom fönstret vinkade en av damerna till honom och pekade på hotellets entre'. Vad som avsågs gick inte att ta miste på och varför det var en extrasäng på tvären i rummet med en stor spegel bakom förstod man ju.

Turistbyrån hade anvisat oss rum på en bordell ! Det skulle ha varit turistbyrån i Jönköping det !!

Som goda kultursnubbar bestämde vi oss raskt att besöka Urquell museet. Där fick man veta att det var Kung Gambrinus då som hade kommit på att man skulle börja brygga öl i Pilsen. (det kallas ju pilsner (Pilsener bier), som betyder bier från Pilsen). Men när pils bjöd dom inte på, vi fick vackert betala både T-shirt och en 33'a Urquell.

Vi besökte även en NON STOP strip-tease pub, det var en imponerande uppvisning i värmen. Idla-flickorna kan slänga sig i väggen! När vi passerade torget fick vi syn på ett par jättesöta tjejer i lätt sommarklädsel. Bara man tittade på dom; vilket Bosse inte kunde låta bli, så kom dom fram till en och frågade på chans. Det skulle kosta 50 D-mark för en timme. Som det ännu var tidigt på dagen lyckades vi smita.

Sedan hamnade vi på bakfickan till ett flott hotell, men det var samma business där. Hemming lyckades dock domptera orkestern genom att fråga bartendern om dom inte hade någon Elvis-musik. Efter långt letande lyckades han hitta en CD med EN (1) låt av Elvis: O Sole Mio (It's Now Or Never),

resten var vanlig bumpa-musik.

På hemvägen blev vi åter uppvaktade i ett gathörn av galanta damer. Det var ju trevligt, men som väluppfostrade hemifrån av socialstyrelsen tordes vi inte gå med. Särskilt Bosse var ångerfull att ha tackat nej när han egentligen ville ha sagt ja. (det var egentligen inte bara han som ångrade sig om sanningen skall fram)

Hemma på hotellet blev det väl någon pilsner i puben innan nattinatti. Där satt hallicken och den lokale turisten. Hur som helst så ringde hallicken ett samtal och efter en stund blev det lokal striptease (Die Junge, Bosse och Tommy trodde väl inte det skulle bli nåt så dom hade gått och lagt sig). Även "bumsen" erbjöds, men även denna gång avböjde vi. Nu skall jag väl berätta om den lokale turisten och hans kompis hallicken.....

Vi träffade på hotellet en tysk som hette Wolfgang Link, "der Wollie". Han brukade åka hit till Hotel Morrison i Pilzen ungefär en gång i veckan. Det var mycket mera "spass", dvs kul i Tjeckien sa han. Efter som han inte gjorde ett barr annat än att dricka pilsner och snacka skit, men ändå kände till varenda vrå såväl på hotellet som i omgivningarna fick han epitetet "den lokale turisten".

En gång hade han köpt en bil för 12000 koronas men redan samma dag blev han stoppad av polisen och fick blåsa ballong. Ja, den blev väl grön förstås så han måste betala 1000 koronas (som polisen säkert byxade), det var inget snack om körkortsindragning eller sånt. Nästa gång han fick blåsa ville polisen ha 2000 osv, så efter ett par veckor sålde han bilen eftersom det blev dyrare med blåsningsböter än vad själva bilen hade kostat.

Han hade en kompis som vi inte fick namnet på, men som tydligen var någon sorts boss. Denne berättade att han hade ett stall om 6 st flickor från Ukraina och kunde erbjuda full service inklusive "bumsen".

Han tipsade oss också om ett place som hette Reinhardshausen i Bad Wildungen när han fick höra att vi skulle dra vidare mot Kassel, men dit har vi inte kommit än. Han bodde i Stuttgart, ca 4 tim med Mercedes härifrån och hade även en båt i Boden-sjön. Vad han hade för business med den fattade vi inte riktigt.

Söndagen den 4/7

Eftersom det var Söndag vilade vi oss ordentligt på förmiddagen.

Sedan gick vi till Hotel Skoda och växlade pengar och på vägen tillbaka slank vi in på en MC-klubbliknande pub som drevs av ungdomar. Jodå, dom hade lagt märke till våra hojar utanför hotellet. Antagligen fick dom stå orörda för att vi hade parkerat så "centralt" mitt i distriktet.

Sedan gick vi till centrum in på en pizzeria (som händelsevis låg i porten bredvid NON STOP strip-tease, men det kändes

som lite för tidigt med gymnastik) och åt (inte pizza, som Lars brukar kalla för mörtdag med hundmat utan den dyraste biffen).

Efter att ha rekonstruerat vägen till Urquell-museet slank vi in på ett ställe där det stod "Kebab" och tog en pilsner vid randen av en uttorkad flodbädd, eller om det var en gammal vallgrav kanske.

Därefter bar det av hemåt till hotellet, har ni tänkt på hur mycket motion man får som turist, ibland går man fel och ibland går man rätt, i vilket fall brukar det bli en mil om dagen. Det är klart att det blir lite dyrare än att springa på Kilene, men oj så mycket roligare ! På vägen mellan hotellet och centrum stod ett monument som tjeckerna i Pilzen hade rest som tack för att yankees hade befriat dom från nazisterna den 6 maj 1945.

När vi kom till hotellet pågick en privat fest nere i restaurangen.

Inte för att vi var inbjudna, men baren var ju öppen. Vi snackade lite ishockey med en av killarna där. Dom var stolta över att ha vunnit WM och så kände dom till Peter Forsberg.

Etapp 6:

Måndagen den 5/7 från Pilzen till Bad Wildungen utanför Kassel

Eftersom vi planerat gårdagen med försiktighet kom vi iväg ganska tidigt på förmiddagen och vi visste att vi hade en lång resa framför oss. Vi kåkade frukost på hotellet och Madame som hade haft språklektioner med Mattias (som hade blivit en häävert på tjeckiska) hälsade oss med ett "Guten Tag" och vi svarade hövligt på tjeckiska "Dworny Dan". Sen skulle Bosse försöka ta ett kort av Madame bakom baren, men hon duckade under, fast efter lite smicker dök hon upp igen. Vi får väl kolla på kortet såsmåningom.

Även den lokale turisten var på alerten och ville höra "musiken" från min 6-cylinder CBX. Jag startade väl lite och sa att det blir ingen musik förrän vid ca 7000 varv och det ville jag inte dra på stående stöd. Då hade väl stuckaturen från 1600-talet rämnat och fallt i skallen på oss. Med tanke på att den redan varit med om två världskrig ville jag inte fresta den med ytterligare ett.

Högtalarna från det andra (antar jag) satt fortfarande kvar i gatuhörnen, där hade man säkert fått höra Hitlers tröstande ord till folket.

Ja, frukosterade, packade och klara satte vi oss på hojarna, Mattias (som är en hävert på tjeckiska) sade säkert "Auf Wiedersehn" på tjeckiska och Bosse (som är en hävert på det) gav en kram till Madame.

Vi skulle alltså till Kassel i Tyskland, det skulle bli drygt 60 mil. Tommy med tanken drog iväg, men vi hann bara passera en rondell förrän Bosse slog stopp och slet av packningen. "Var f-n är passet"? Efter en svettig kvart (nu var vi nog uppe i 60

grader i solen) hittade han det i väskan -puh! Tommy som körde först hade vänt och kom tillbaka. Samtidigt kom vi på att vi nog skulle ta en annan utfart, nämligen mot Nürnberg. Så tillbaka genom rondellen, in till spårvagnshållplatsen och till höger.

Nu märkte vi snart att vi var på väg mot tyska gränsen. Vid vägkanten på ett tankställe satt en madam i samma viktsklass som Muhammed Ali - svettig som efter 10 ronder i värmen, fast med musklerna på andra ställen.

Efter urkundsstudier (Mattias och Tommy har blivit hävertar på kartläsning, vi andra hade packat ner glasögonen) passerade vi söder om Nürnberg, tankade och tog autobahn mot Kassel. Därvid upptäckte jag varför det inte var riktigt helperfekt att köra autobahn. Tommy låg för det mesta på 120 km/h och min CBX har tydligen nån momenttopp just där, för om jag låg med konstant gaspådrag i 120 så ville gamla Bettan accelerera så jag var tvungen att slå av hela tiden.

Så var det tanka, köra, tanka köra igen. Efter ett antal timmar fick vi skåda skylten mot Bad Wildungen och svängde av autobahn söder om Kassel vid ett ställe som hette KnullWald. Inte nog med det, där fanns också ett KnullHotel.

Vi tankade, jag köpte cigaretter och en flaska Jim Beam. För säkerhets skull, det var ju en kurort med skogspromenader, gyttjebad och järnhaltigt vatten vi skulle till.

Reinhardshausen var inte så lätt att hitta, allting hette Bad Wildungen, men efter lite lokalsinne så fann vi iallafall kuranstalten. Hemming remmade in på själva kliniken, där var kliniskt rent, fotmassage, varma gyttjebad och inte en människa under 70 bast!

Vi stoppade en hundrastande gettleman och frågade efter hotellet.

Han sa då att för att komma till hotellet måste vi fara tillbaka och köra runt samhället och in från andra hållet för det var nämligen "einsgerichtet" .

Sagt och gjort, efter en runda på 2 km kom vi till andra sidan av kliniken och där låg kurhotellet. Hemming gick in och frågade vad det skulle kosta och under tiden stod dom andra vid ett vägkors. När Hemming kom ut mötte han Bosse som sa att hotell var fixat. Det hade nämligen kommit ut en farbror från ett hus tvärsöver gatan där dom stod och väntade. Dom dubbelrummen kostade 40 D-mark per natt och det var avsevärt billigare än på kurhotellet. Dethär hotellet hette "Die Grune Baum" och var helt klart mera i vår smak. (kan rekommenderas, helgen efter oss skulle det även bli en större MC-träff i trakten)

Man kan ju fundera om vår kompis från Pilzen hade ringt eller om det var normalt födgeni hos hotellägare på tyska kurorter. Här fanns det tillochmed garage. Efter lite omstuvande fick jag baxa in CBX-en bredvid en gummibåt. Erich, som värden hette hjälpte till att skjuta på, jag höll lite i handbromsen så det

	<p>inte skulle gå för lätt. Efter att ha packat upp och duschat (gudomligt!) och tagit en liten whisky ville vi naturligtvis ha mat och pilsner. Jodå, tvärsöver gatan fanns en pub som hade allt. Vi satt ute under 2 pilsner, värden från Die Grune Baum var med och såg till att allt gick väl, därefter flyttade vi in för att äta. Jag tog stek och ett glas gott rött vin till steken, vilket även damen som hade stället tyckte var mera passande än öl. Under tiden vi åt var det några män från orten som roade sig med spikslagning. Hammaren var ingen stekpanna precis, den hade en egg som en slö yxa ungefär, så det var nog inte helt enkelt. Efter maten avnjöt vi några pilsner till och fick chips och nötter till. "Nussen" sa Hemming (som tydligen inte var nån hävert på tyska längre). Nänä, dethär är "nussen" sa damen och pekade på sina stora tuttar, äkta vara "und kein silicone". Man lär så länge man lever ! Sa jag att vi hade kört 60 mil den dagen ? Hurra för Autobahn !</p>
<p>Etapp 7:</p>	<p>Tisdagen den 6/7 från Bad Wildungen nästan till Puttgarden Återigen på autobahn! Den här gången A1 mot Hamburg. Vi rundade väl Hamburg på nåt vis och kom ut på motorvägen mot Puttgarden. Kanske kunde man ha genat, det stod Kiel/Flensburg på en skylt tidigare. Skitsamma, dom enda resor man ångrar är dom man aldrig kom med på ! Ca 2 mil före Puttgarden slog vi halt vid ett motell bredvid vägen. Det visade sig vara perfekt timat för det verkade inte finnas nåt annat före Puttgarden såg vi sedan. Vi fick oss mat och pilsner och en promenad i omgivningen. Är det någon som vet varför man odlar vallmo bland gräset (baljväxter) på åkrarna ? Cyklarna fick vi parkera bakom hotellet, vid en mur, körde mellan trädgårdsmöbler och lakan på tork. Bilisterna fick stå på en grusplan mot vägen, Tackar ! På BP-macken strax bredvid blev vi av med mycket tyska småmynt när vi köpte några pilsner. Vet du förresten att Puttgarden ligger i Schlesvig-Holstein och att den Holstein som du köper i Konsum egentligen kommer därifrån? Fast i Konsum är den anpassad till dom regler som gäller här i mellanmjölkens land.</p>
<p>Etapp 8:</p>	<p>Onsdagen den 7/7 från Puttgarden till Bankeryd vid Jönköping Efter frukost på motellet och tankning på BP drog vi till färjeläget i Puttgarden. Färjebiljetten till Helsingborg kostade 70 D-mark, det var ungefär vad jag hade kvar. När vi väntade på färjan träffade vi en tysk som kört från Stuttgart kl 4 i morse och skulle med färjan från Grisslehamn till Åland kl 20.00 på kvällen.</p>

"Då får du allt stå på" sa jag. "Kein problem" sa han och pekade på sin CBR 900. Men jag tror han fick problem iallafall. Man klarar inte att hinna till Grisslehamn kl 20.00 när man står och väntar på färjan i Puttgarden kl 11.00, samma dag, inte ens med en CBR 900 !!

En lugn färjetur fick vi, sedan ut på motorvägen i Danmark mot Köpenhamn och Helsingör. När vi kom i höjd med Köpenhamn tittade jag på vägmätaren och undrade hur Tommy hade det med soppa. Tja, rätt som det var kom det ut en polispiket på vägen och Tommy började sacka. Det var emellertid soppan Tommy var rädd för och inte polisen.

Han svängde av och hittade strax en Q8-mack, Tommy och Bosse tankade, medan Kjell och Hemming avvaktade till Helsingborg.

Väl framme i Helsingör var vi snart ombord, det går en färja var 20'e minut. Kjell hade fått sätta på reserven strax före färjan.

I Helsingborg skulle vi till en bank och stannade mitt i centrum. Bosse, Johan, Kjell och Mattias gick in på banken, Tommy och Hemming väntade i hettan.

(Medelpadsbussen passerade förbi på gatan medan Mattias var inne på banken, annars kunde han kanske fått lifta med tjejerna som han träffat i Prag till Sundsvall).

Så kom Kjell, men ingen Bosse. Han hade fått syn på en tandläkarmottagning och tänkte laga en plomb !

Efter en stund kom han dock utan lagad plomb. Dom skulle ringa jourhavande och när han blev ledig var det ingen som visste.

Så tankade vi på utfarten från Helsingborg och startade färden mot Jönköping på E4'an. Den var av varierande kvalitet, mestadels bra, men varför måste vägarbeten utföras under semestertider ?

Vi checkade in på Vätterbygdens MCK Camping i Bankeryd kl 19.30. Undrar var han med CBR'en befann sig nu ?

Här fick vi "tugga gräs", dvs sova i tält över natten. Det var faktiskt bara andra gången under hela resan. I övrigt hade vi ju bott på hotell. Klubbhuset var bemannat, dvs dom hade jour som vi också har hos oss så vi köpte en T-shirt och några pilsner.

En tjej från SMC i Stockholm hade också dykt upp. Tyvärr kommer jag inte ihåg vad hon hette. Emellertid skulle hon sluta på SMC och börja jobba på pottfabriken Gustavsberg istället.

För att komma hemåt brukar man ju köra via Mullsjö till Skövde men vi fick tips om att istället köra vägen genom Habo till Hjo, den skulle vara mycket roligare, krokig asfalt.

Nu blev det Mullsjö iallafall, men det kan ju vara något att lägga på minnet till en annan gång.

Ja, vägen Mullsjö- Skultorp- Skövde- Hasslerör- Kristinehamn och hem till Skoghall är ju kända vägar. I Hasslerör tankade vi

och Bosse ringde hem och beställde tid hos Folkvandvården i Skoghall.

Epilog:

Om Norge och Tjeckien bytte plats skulle kombinationen av Tjeckiska priser, klimat och kultur samt Norska vägar bli en höjdare. Kan nån ta upp det i EU-parlamentet, tack !

Birger Schlaug ?

Pilzen stavas förresten Plzen på Tjeckiska och Budweiser härstammar från Budovice.

Bensinen (98 oktan Super Plus bleifrei) kostar 1,779 DM / liter i Tyskland.

Sammanlagt körde vi 380 mil på motorcykel.

Egentligen hade vi tänkt åka till Österrike, men eftersom det var så mysigt i Tjeckien sköt vi detta på framtiden.

Vad det kostar?

Budgetera med

• 200 kr per natt för logi,

• 100 kr per dag för mat,

• $8 \text{ kr} \times 380 \text{ mil} \times 0,6 \text{ l/mil} = 1800 \text{ kr}$ för bensin

så hamnar vi på ca 5000 kronor för 10 dagar.

Fö har jag inte hittat "u mit umlaut" på PC'n, lägg till umlaut där ni tycker att det passar !